

Zespół Szkół
Ponadgimnazjalnych
w Sompolnie

Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Sompolnie – to zespół sześciu szkół: Liceum Ogólnokształcące, Liceum Profilowane, Technikum dla młodzieży, Technikum Uzupełniające, Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Uzupełniające Liceum Ogólnokształcące - znajdujący się w Sompolnie.

ZSP w Sompolnie został utworzony decyzją Rady Powiatu Konińskiego 1 września 2002 na bazie Liceum Ogólnokształcące im. H Sienkiewicza w Sompolnie. Historia utworzenia pierwszej szkoły średniej w Sompolnie sięga 1915r.

Obecnie w szkole naukę pobiera 440 uczniów w 18 oddziałach. Szkoła zatrudnia 45 nauczycieli. Szkoła prowadzi naukę trzech języków obcych: angielskiego, francuskiego i niemieckiego.

Siedziba szkoły mieści się w nowoczesnym kompleksie trzech budynków.

Obecnym dyrektorem ZSP w Sompolnie jest Jacek Żerkowski, który objął stanowisko w 2000 roku.

W październiku 2007 roku oddano do użytku salę gimnastyczną wraz z zapleczem. Zespół dysponuje trzema nowoczesnymi pracownikami informatycznymi ze stałym dostępem do Internetu oraz salą do zajęć praktycznych w zawodzie kucharz małej gastronomii. Rozbudowa szkoły związana jest ze wzrastającym co roku naborem do naszej szkoły.

Uczniowie naszej szkoły biorą chętnie udział w różnego rodzaju konkursach i konkurencjach, gdzie zdobywają nagrody, a nawet indeksy do szkół wyższych. W naszej szkole uczniowie nie tylko rozwijają się w sferze umysłowej, ale również kulturowej poprzez wycieczki do teatru i spotkania artystyczne.

Patron:

Patronem szkoły jest Henryk Sienkiewicz.

Jest laureatem Nagrody Nobla w dziedzinie literatury (1905) za „całokształt twórczości”. To jeden z najpopularniejszych pisarzy polskich przełomu XIX i XX wieku.

Jego największymi dziełami są:

„*Ogniem i mieczem*”

„*Potop*”

„*Pan Wołodyjowski*”

„*Rodzina Połanieckich*”

„*Quo vadis*”

„*Krzyżacy*”

„*W pustyni i w puszczy*”

Henryk Sienkiewicz

Popiersie Patrona naszej szkoły

Kadra pedagogiczna

Z życia szkoły:

Atrakcje naszego regionu

Sompolno

To miasto położone w województwie wielkopolskim, powiat Konin. Otrzymało prawo miejskie w **1973 roku**. Władzę sprawuje w nim **Burmistrz Miasta Tadeusz Słodkiewicz**. Do głównych bogactw naturalnych, mających duże znaczenie dla przemysłu należy węgiel brunatny i sól kamienna. Węgiel brunatny stanowi podstawowy surowiec dla przemysłu energetycznego. Rozwinął się również przemysł metalowy, lekki, ceramiczny i spożywczy. Dotychczas nie wykorzystane zostały zasoby wód termalnych, odkryte w okolicach Ślesina.

W gminie znaczną powierzchnię zajmują sady, głównie jabłoniowe.

ZABYTKI ZNAJDUJĄCE SIĘ W SOMPOLNIE I OKOLICACH:

Kościół parafialny pw. św. Marii Magdaleny – pierwotnie neogotycki kościół rzymskokatolicki, zbudowany w latach 1845-47, gruntownie przebudowany w latach 1978-80 wg projektu Bronisława Awgula.

Synagoga zbudowana w 1910 r., zdewastowana w czasie wojny i w okresie powojennym.

Została odrestaurowana i przeznaczona w 1993 r. na siedzibę Biblioteki Publicznej.

Późnoklasycystyczny zbór ewangelicki
z lat 1839-49, projektu Bonifacego
Witkowskiego.

Położony w pobliżu kościoła cmentarz
ewangelicki został wpisany w 1995 r. do rejestru
zabytków.

Około 2 km na południowy wschód od centrum miasta usytuowana jest drewniana **kaplica św. Hieronima** o konstrukcji zrębowej, nazywana kaplicą „**Na Puszczy**”. Pochodzi ona z 1732 r. Zbudowana została na planie wydłużonego ośmioboku.

W ołtarzu głównym obraz św. Hieronima z XVIII w. Wokół kaplicy stary drzewostan oraz cmentarz z grobowcami z przełomu XIX i XX w.

Na cmentarzu katolickim **wspólna mogiła sześciu powstańców**, poległych w 1863 r. w bitwie pod Ruszkowem.

Jezioro Mąkoleńskie

Na terenie gminy Sompolno znajdują się cztery jeziora: Jezioro Mąkoleńskie, Jezioro Lubstowskie, Jezioro Mostki i Jezioro Szczekawa.

Jezioro Mąkoleńskie jest czyste i malownicze, nad jego brzegami można znaleźć miejsca zarówno popularne, jak i bardziej spokojne i tajemnicze.

Jezioro Lubstowskie znajduje się w gminie Sompolno. Stanowi ono zaplecze rekreacyjne dla Sompolna i Lubstowa.
Powierzchnia jeziora wynosi 87,4 ha.

Jezioro Lubstowskie

Jezioro Mostki charakteryzuje się tym, że ma płaskie dno, z nielicznymi uskokami i górkami podwodnymi.

Od strony południowej dno jest muliste z silnie rozwiniętą warstwą trzciny.

Od strony północnej dno jest piaskowo - kamieniste a pas trzciny nie przekracza kilku metrów.

Ogólnie łowisko Mostki ma silnie rozwinięty pas trzciny co powoduje że ryba ma duże możliwości tarliskowe.

Szacunkowo pod trzcina jest ok 6 ha jeziora. Od strony północnej znajdują się gospodarstwa sadownicze.

Od Strony południowej znajdują się grunty właścicieli które obecnie obsadzone są młodym lasem mieszanym. Od strony zachodniej znajdują się tereny miejscowości Mąkolno.

Od strony wschodniej tereny pokryte są lasem.

Rezerwat przyrody Kawęczynskie Brzęki

Rezerwat leśny Kawęczynskie Brzęki znajduje się w pobliżu Sompolna.

Rezerwat został utworzony w 1959r. Cały rezerwat wraz obszarami lasu ma powierzchnię 49,64ha.

Został on utworzony ze względu na duże stanowisko jarząbu brekini.

Na początku maja kwitnie tam jednak ogromna ilość zawilców gajowych pokrywających całkowicie dno lasu. Widok i do tego delikatny unoszący się w powietrzu zapach robią niesamowite wrażenie.

Licheń

To niewielka miejscowość w województwie wielkopolskim, w środkowej Polsce. Należy do diecezji włocławskiej. Rozkwit Lichenia zaczął się wraz z przybyciem do tutejszej parafii Księża Marianów w 1949 r. a zwłaszcza ks. Eugeniusza Makulskiego. Dzięki ich staraniom rozrosło się miejscowe Sanktuarium Maryjne.

W ciągu 10 lat wybudowano tu największą świątynię w kraju. Wszystko to sprawia, że rocznie Licheń odwiedza około 1,5 mln osób.

Przybywają tutaj szukając pomocy w cierpieniach, kryzysach, zniewoleniach i uzależnieniach.

7 czerwca 1999 Jan Paweł II odwiedził Licheń i poświęcił budowę świątyni.

Jan Paweł II

Bazylika Matki Boskiej Bolesnej Królowej Polski

Jezioro Licheńskie – niewielkie jezioro znajdujące się w powiecie konińskim w gminie Ślesin, w pobliżu miejscowości Licheń Stary.

Ślesin

Najciekawszą osobliwością Ślesina jest, usytuowany przy drodze na Sompolno, łuk triumfalny. Nazywany przez mieszkańców "Bramą Napoleona" wzniesiony został w 1811 r. na cześć Cesarza Francuzów, który przechodził przez Ślesin 4 lata wcześniej.

Łuk Triumfalny

Jeziro Ślesińskie jest główną atrakcją turystyczną, która ściąga turystów z Wielkopolski i okolic.

Na południowo-wschodnim brzegu Jeziora Ślesińskiego znajdują się ośrodki wczasowe.

W centrum rynku Ślesina usytuowany jest pomnik Świętej Rodziny zbudowany w 1922 roku przez mieszkańców Ślesina w dowód wdzięczności za odzyskanie niepodległości.

Wierzbinek

Siedziba administracji gminy
ulożowana jest w dawnym pałacu
Chrzęszczewskich w Wierzbinku.

Od 1998 roku organizowane są Ogólnopolskie Targi Wierzby i Wikliny „SALIX”.
W czasie imprezy wystawcy z całej Polski prezentują wyroby z wikliny, siana
i słomy oraz rzeźby w drewnie.

Oto niektóre z nich:

W czasie powstania styczniowego na terenie gminy miały miejsce liczne bitwy i potyczki z Rosjanami (bitwa pod Ruszkowem, 1863r.)

Pomnik powstańców styczniowych w Ruszkowie

Ślady zdarzeń z historii regionu znaleźć można także w Ignacewie.

Pomnik upamiętnia walki powstańców z wojskami carskimi w 1863 r.

W Ignacewie stoczono dwie bitwy. W starciu 8.V.1863 r zwyciężyli Rosjanie .

Miesiąc później - 9 czerwca - zwycięską bitwę z Moskalami stoczył oddział powstańczy dowodzony przez Edmunda Calliera i Wincentego Raczkowskiego.

Pomnik wzniesiono w 1918 r. , a po zniszczeniu w czasie okupacji hitlerowskiej ponownie odsłonięty w 1957r.

Kopalnia Węgla Brunatnego Konin

KWB Konin powstała w czasie II wojny światowej, kiedy to Niemcy rozpoczęli budowę kopalni wraz z zakładem przeróbczym – brykietownią. W lipcu 1955 roku kopalnia otrzymała oficjalnie nazwę *Kopalnia Węgla Brunatnego „Konin”*. Obszar kopalni obejmuje kilka powiatów i kilkanaście gmin. Bazujący na niej przemysł paliwowo-energetyczny decyduje w dużej mierze o rozwoju gospodarczym regionu konińskiego.

Tereny przekształcone przez KWB „Konin” są zagospodarowywane rolniczo i leśnie, natomiast wyrobisko końcowe przeznaczają się na zbiorniki wodne.

Rekultywacja po Odkrywce „Kazimierz”.

Rekultywacja po Odkrywce „Kazimierz”.

Rekultywacja po Odkrywce „Józwin”.

Rekultywacja po Odkrywce „Pątnów”.

Rekultywacja po Odkrywce „Pątnów”.

Rekultywacja po Odkrywce „Pątnów”.

Rekultywacja po Odkrywce „Lubstów”.

Rekultywacja po Odkrywce „Lubstów”.